

3. Мама Енчу тихомъ дума
 4. Тилалинъ вика изъ село
 5. Легналъ е Дойчинъ да лежи
 6. Стойчо на Рада думаше
 7. Моръ мори, мамо, чумата
 8. Посгодилъ ми сай младъ Младенъ
 9. Засвирилъ Халилъ съ гавали
 10. Залибилъ Марко Тодорка
 11. Женишъ ме мамо, годишъ ме
 12. Ималай мамо до седемъ сина
 13. Придошелъ мий Дунавъ, мжтенъ та па каленъ
-

Тъ бѣха много, една презъ друга по-хубави. Нѣкои отъ пѣснитѣ бѣха тѣй жаловити, та баща ми съ хълцане и сълзи не можеше да доискара. А и ние се натъжавахме като ги слушахме. Често въ нѣкои празнични дни събранъ еснафъ другари — приятели на баща ми, посещаваха домоветѣ си, за да си опитатъ вината и на сладки разговори. Отъ такава весела компания, що идваше у насъ, съмъ запомнилъ хороводнитѣ весели пѣсни:

1. Искаха ме двама-трима селени
 2. На пазаръ си ходихъ, мамо — Либе си залибихъ
 3. Ахъ придошла е (2) вода Тунджаля
 4. Обичамъ, Куне, у васъ да дойда
 5. Стига ми хлопа вратата, даскале
 6. Де сай чуло видѣло, дирийъ-Дяко-Дяко
 7. Нище мамината, мамина
-

Още не се е разсѣмвало отъ кжде сѣседнитѣ кѣщи се чуватъ пѣсни отъ женски гласове, стапали наранина, предатъ, шиятъ, плетатъ. Следъ малка пауза се започва друга пѣсенъ. При зори изъ двора на сѣсѣдка се чува гласътъ на тѣхната мома, която мете двора, или помага на майчиния си шетѣкъ. Запирашъ се да слушашъ нейната пѣсенъ:

„Обичамъ, мамо, обичамъ комшииче либе да либя,
или друга: „Ходилъ юнакъ до деветъ години,

„Та спечелилъ до десетъ хиляди.

Запирашъ се и се услушвашъ да чуешъ края на пѣсенъта.

Не се изминаха и четиридесетъ дена отъ смъртъта на нашата сродница Ганка Дончева, мома, и една сутринъ чувамъ пѣсенъ:

„Зле болна лежи Ганка Дончева,

„Надъ глава ѝ стои нейна стара майка.

и цѣла одисея отъ нейния животъ и обноски!